Apie tvoras, baudas ir guminių batų naudingumą

Parašė Dalius Rakutis
Antradienis, 22 Balandis 2014 08:23

Aplinkos ministerija nusprendė iš esmės sureguliuoti jau kažin kada įsisenėjusią bėdą – pažaboti privačių valdų savininkus, pasistačiusius tvoras iki pat vandens telkinio kranto. Nors tokia veikla visais laikais buvo įstatymo draudžiama, tačiau dėl tų pačių įstatymo spragų, – o gal ir valdžios institucijų valios trūkumo, – realių sankcijų prieš taip darančius asmenis imtasi nebuvo, ir ne paslaptis – daug kas tuo naudojosi.

Kaip sakė mūsų žurnalo redakcijai aplinkos viceministras Linas Jonauskas, nuo šiol žemės, prieinančios prie vandens telkinio, savininkas, aplinkosauginikų įspėtas ir nenusigriovęs arba nenusikėlęs tvoros ar kitų trukdančių praėjimui kliūčių (pavyzdžiui, gyvatvorės ar krūmų) nuo vandens apsaugos juostos, turės susimokėti po 500 litų baudą kas mėnesį už kiekvieną tvoros ar kliūties metrą.

Tačiau šis ministro įsakymas (jis greičiausiai taps ir įstatymu, mat šis punktas įtrauktas į naują saugomų teritorijų įstatymo redakciją ir pakankamai greitai bus pateiktas svarstyti Seimui) palankus ir patiems privačių valdų savininkams. Mat žmonės privačia teritorija per apsauginę

vandens juostą galės tik pereiti – norėdami čia apsistoti, turės paprašyti valdos savininko leidimo. Įsakymu įteisinamas tarsi savotiškas kompromisas tarp privačių valdų savininkų ir meškeriotojų ar poilsiautojų: valdų savininkai, nenorėdami kas mėnesį paremti valstybės apvalia pinigų suma, bus priversti nusigriauti prie vandens prieinančias tvoras, ir galėsime laisvai vaikščioti pakrantėmis, tačiau, antra vertus, norėdami pasistatyti palapinę ar tiesiog ilgesniam laikui prisėsti privačioje teritorijoje esančioje juostoje, turėsime atsiklausti jos savininko. Viskas lyg ir logiška, tik man, kaip meškeriotojui, iškart pasidarė įdomu – kaip bus traktuojami spiningautojai, museliautojai ar palaidyne gaudantys meškeriotojai, judantys pakrantėmis? Ar kaip praeinantys, ar kaip apsistoję?

Į šį klausimą viceministras konkretaus atsakymo neturėjo ir paaiškino, kad šitokiu atveju viskas priklauso nuo paties valdos savininko ir meškeriotojo požiūrio, taip pat – nuo galimo teisinio precedento, jei toks kada iškiltų šiuo klausimu. Užtat vienas Aplinkos ministerijos darbuotojas, girdėjęs mūsų pokalbį, neoficialiai davė gerą patarimą – o kas tam spiningautojui ar museliautojui draudžia nors iki kauliukų įbristi į vandenį? Tokiu atveju lyg ir jokių dviprasmybių nelieka – meškeriotojas jau yra ne privačioje valdoje ar vandens apsaugos juostoje, o .pačiame vandens telkinyje, kuris yra valstybės nuosavybė. Tad ruošdamiesi žūklėn ten, kur gausu privačių valdų ir piktų jų savininkų, dėl visa ko nepamirškite guminių batų. O gal pravers?

„Ribeks“ guminukai – DOVANA kiekvienam skaitytojui
2014 m. balandis / Nr. 4 (23)
ŽVEJOK
PANAMA – TROFĖJINIŲ ŽUVŲ KRAŠTAS
PLŪDINĖ MEŠKERĖ PAGAL ANGLUS
VOBLERIAI, DŽERKBAITAI, PAVIRŠINIAI MASALAI
KAIP JUOS „PRISIJAUKINTI“?
APIE TVORAS, BAUDAS IR GUMINIŲ BATŲ NAUDINGUMĄ
„SUNKŪS“ UPĖTAKIAI
KODĖL NEKIMBA?
ISSN 2029-9095